

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Constantin Alerguș, Iurie Bejenaru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 04 octombrie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2013 declarat de inculpatul

Popa Ion Tudor,

născut la 03 septembrie 1958, originar din r-nul Rezina, s. Echimăuți, domiciliat în mun. Chișinău, str. Zelinschi 36/2, ap.37.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 11 septembrie 2008 - pînă la 04 octombrie 2010

(instanța de fond);

2. de la 28 ianuarie 2011 - pînă la 07 aprilie 2011;

de la 19 aprilie 2012 – pînă la 20 iunie 2012;

de la 29 ianuarie 2013 – pînă la 27 mai 2013

(instanța de apel);

3. de la 27 decembrie 2011 - pînă la 06 martie 2012;

de la 08 octombrie 2012 – pînă la 18 decembrie 2012;

de la 16 octombrie 2013 – pînă la 18 decembrie 2013

(instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 04 octombrie 2010, Popa Ion a fost condamnat în baza art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții în structurile ÎS „Cadastru” pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Popa Ion, exercitînd funcția de Registrator de stat, și fiind, astfel, potrivit prevederilor art. 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile, persoană cu funcție de

răspundere, a comis neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe:

La 14 iulie 1997, între rezidenții Zonei Antreprenoriatului Liber – ÎM „BolMo” SRL, ÎM „Link Trading”, ÎM „Valtava” SRL, ÎM „Kreisman Dis” SRL, ÎM „Quadro Design Plus” SRL și ÎM „Usmo-Ko” SRL a fost încheiat contractul nr. 145-„Q”/154 din 14 iulie 1997 privind construcția pe teritoriul Zonei Antreprenoriatului Liber „Expo Business Chișinău” a oficiului centrului comercial. Inițial funcția de beneficiar, în baza hotărârii comune a tuturor copărtășilor și conform condițiilor contractului a fost atribuită ÎM „Quadro Desing Plus” SRL, care ulterior, prin acordul adițional din 14 mai 1999 a transmis funcția de beneficiar ÎM „BolMo” SRL, menționând restul condițiilor contractului din 14 iulie 1997.

La 16 octombrie 1999, potrivit deciziei Consiliului municipal Chișinău, nr. 4/6-58, în conformitate cu legile Republicii Moldova nr. 625-XIII din 03.11.1995 și nr.1517-XIII din 18.02.1998 Cu privire la Zona Antreprenorului Liber „Expo Business Chișinău”, deciziile Primăriei mun. Chișinău nr. 16/1 din 23.07.1991 „Cu privire la aprobarea Planului general de dezvoltare a Zonei Antreprenoriatului Liber „Expo Business Chișinău” și nr. 24/32-47 din 25.09.1997 „Cu privire la proiectarea și construirea unui bloc administrativ-comercial din str. Ghiocelor de către Zona Antreprenoriatului Liber „Expo Business Chișinău”, rezidentul Zonei Antreprenorialului Liber - întreprinderii Mixte Moldo-bulgare „BolMo” SRL s-a permis exercitarea funcției de beneficiar, în vederea definitivării construcției și exploatării în continuare a unui bloc administrativ-comercial din str. Ghiocelor pe teritoriul existent al Zonei Antreprenorialului Liber, în baza contractului nr. 145-„Q” din 14.07.1997 și a completărilor la contractul menționat nr. 19 din 14.05.1999.

La 30 august 2001, ÎM „BolMo” SRL, fără acordul altor copărtăși fără împuterniciri, contrar prevederilor pct. 2.3.5 și 3.2 a contractului nr. 145-„Q” din 14.07.1997, a înaintat cerere către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, pentru a înregistra după sine, dreptul de proprietate asupra Centrului Comercial și în special Lit. V-V. nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocelor, 1, mun. Chișinău, a bunului imobil ce aparținea ÎM „Quadro Desing Plus” SRL.

Registratorul de stat Ion Popa, îndeplinind necorespunzător

obligațiunile sale de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, contrar prevederilor, art. 2 din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25 februarie 1998, potrivit căruia Registratorul este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui; art. 12 alin. (5) lit. a) din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25 februarie 1998, prevede că Registratorul este în drept să ceară solicitanților documentele necesare pentru includerea în cadastru a datelor despre bunuri imobile și drepturilor asupra lui; art. 26 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25 februarie 1998, conform căruia, înregistrarea drepturilor se efectuează la cererea titularilor de drepturi; art. 28 lit. (b) din Legea nominalizată, potrivit căruia temeiul înregistrării drepturilor sînt contractele asupra bunurilor imobile, încheiate conform legislației în vigoare; art. 28 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25 februarie 1998, care stipulează, că „Registratorul în limitele prevăzute de prezenta lege, verifică puterea juridică a documentelor ce confirmă drepturile, prezentate pentru înregistrare; pct. 11 al Regulamentului Registratorului Organului Cadastral Teritorial adoptat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 1030 din 12 octombrie 1998, care prevede, că „în exercitarea atribuțiilor sale registratorul este obligat să verifice puterea juridică a documentelor ce confirmă drepturile prezentate pentru înregistrare”, fără a solicita și studia toate documentele pentru ulterioara înregistrare a proprietății inclusiv a deciziilor Consiliului municipal Chișinău prezentate, cît și a contractelor direct indicate în aceste decizii, a înregistrat dreptul de proprietate asupra Centrului Comercial și în special Lit. V-V, nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chișinău, ce aparținea ÎM „Quadro Desing Plus” SRL, după “BolMo” SRL.

Ulterior, prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2007 a fost menținută hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2006, prin care s-a dispus încasarea despăgubirii materiale de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău în beneficiul SRL „Quadro Desing Plus” în mărime de 8.570.000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5.000 lei, în total 8.575.000 lei, în contul anulării înscrierii din Registrul bunurilor imobile și înregistrării

imobilului Lit. V-V cu nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chişinău, după SRL „Quadro Desing Plus”.

În rezultatul acţiunilor criminale neglijente ale lui Popa Ion, manifestate prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra Centrului Comercial şi în special Lit. V-V, nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chişinău, după ÎM „BolMo” SRL, intereselor publice au fost provocate urmări grave şi anume daune în mărime de 8.575.000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentinţa, inculpatul Popa Ion a declarat apel, care a solicitat casarea acesteia ca fiind ilegală, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii. În argumentarea apelului a invocat că sentinţa de condamnare este adoptată contrar prevederilor art. 8, 98, 389, 394 Cod de procedură penală şi Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 5 din 19.06.2006 „Cu privire la sentinţa judecătorească”.

Totodată, dînsul nu a încălcat nici o prevedere a vre-unui act normativ în procesul înregistrării centrului comercial Lit. V-V, nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chişinău în Registrul Bunurilor Imobile, cât şi a dreptului asupra acestui bun imobil după „Beneficiarul” ÎM „BolMo” SRL. Instanţa de fond nu a indicat nici o probă care ar dovedi că acest bun imobil a aparţinut ÎM „Quadro Desing Plus” SRL. Mai mult ca atît, instanţa a ignorat argumentele şi probele apărării, prin care s-a dovedit că ÎM „Quadro Desing Plus” SRL nu a avut niciodată în proprietate acest bun imobil, iar martorul acuzării Şelin V. a confirmat că a semnat contractul cu ÎM „BolMo” SRL în anul 2002, după ce a fost înregistrat dreptul de proprietate a beneficiarului ÎM „BolMo” SRL în Registrul Bunurilor Imobile. Prin urmare, registratorul Popa I. a solicitat şi a primit de la ÎM „BolMo” SRL toate actele care erau necesare pentru înregistrarea bunului imobil şi drepturilor asupra lui. La fel, instanţa de judecată nu a dat nici o apreciere depoziţiilor martorului Eleţchih A., care a comunicat că semnătura de pe actul din 31 mai 1999 privind transmiterea unei suprafeţe din bunul imobil din str. Ghiocilor, 1, nu este executată de ea, deci acest act este fals, precum şi faptul că în anul 1999, V. Şelin, nu era administratorul ÎM „Quadro Desing Plus” SRL şi, prin urmare, nici nu putea să semneze careva contracte. Necăţînd la faptul că în sentinţă se face referire la un şir de acte

normative, nu este constatat prin nici o probă – *neîndeplinirea lor de către inculpat*. Numai la pct.11 al Regulamentului Registratorului Organului Cadastral Teritorial aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 1030 din 12.10.1998 este prevăzută o obligațiune a registratorului și anume că, în exercitarea atribuțiilor sale registratorul este obligat să verifice puterea juridică a documentelor ce confirmă drepturile prezentate pentru înregistrare, obligațiune care a fost respectată, fapt confirmat prin aceea că pînă la moment nimeni nu a pus problema ilegalității vre-o unui act prezentat pentru înregistrarea dreptului de proprietate după ÎM „BolMo” SRL.

Astfel, Popa Ion nu a comis nici o faptă contrară legislației iar în acțiunile acestuia nu există componența infracțiunii prevăzute la art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal.

4. Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, constatînd că instanța de fond, analizînd obiectiv cumulul de probe administrate la dosar, a adoptat o sentință legală și întemeiată, prin decizia din 07 aprilie 2011, a respins, ca nefondat apelul declarat de inculpatul Popa Ion.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a conchis că acțiunile lui Popa Ion confirmă săvîrșirea de către el a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că aceasta a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul Popa Ion, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii. Instanțele judecătorești stabilind comiterea infracțiunii de neglijență nu puteau să se limiteze în hotărîrile sale doar la mențiunea cu caracter general că Popa Ion nu a studiat toate documentele pentru înregistrarea proprietății inclusiv a deciziilor Consiliului municipal Chișinău și a contractelor direct indicate în aceste

decizii. Instanțele urmau să dea motive clare și suficiente ce documente, contracte și decizii exacte ale Consiliului municipal Chișinău Popa I. era obligat să solicite și să studieze, iar el nu a efectuat și avea sau nu el o astfel de obligație pe care nu a executat-o.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Popa Ion, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel s-a redus la fraze generale, fiind transcrise concluziile primei instanțe, fără a se expune asupra tuturor argumentelor invocate de apelant și fără a fi efectuată o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012, a fost admis parțial apelul inculpatului Popa Ion, casată sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 octombrie 2010, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

În temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, procesul penal în baza art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal în privința lui *Popa Ion* a fost încetat, în legătură că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

9. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, organul de urmărire penală a afectat drepturile lui Popa Ion sub aspectul încălcării principiilor generale ale procesului penal prevăzute de art. 7 alin.(1), 22 Cod de procedură penală.

La fel instanța a concluzionat, că ordonanța de punere sub învinuire a lui Popa Ion și rechizitoriu sunt afectate de erori, care nu pot servi ca acte procedurale legale ce ar putea fi expuse la baza unei sentințe de condamnare.

10. Hotărârea dată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârii judecătorești contestate, cu menținerea

sentinței, invocând că unul din motivele reținute de instanța de apel la adoptarea deciziei este faptul că la finisarea urmăririi penale procurorul nu s-a expus referitor la cererea apărătorului din 04.09.2008 prin care s-a solicitat încetarea urmăririi penale, însă instanța nu a luat în considerație prevederile art.293-295 CPP, care reglementează etapa de terminare a urmăririi penale și soluționarea cererilor în legătură cu terminarea urmăririi penale.

Demersul apărătorului a fost examinat de procuror în corespundere cu prevederile art. 295 Cod de procedură penală, dipunându-se respingerea acestuia, ca nefondat. Potrivit art.295 alin.(4) Cod de procedură penală, respingerea de către procuror a cererii sau a demersului nu privează persoana care le-a înaintat de dreptul a le înainta ulterior în instanța judecătorească. Prin urmare, după respingerea cererii avocatului, la etapa prezentării materialelor și înaintării cererilor s-a finisat, procurorul conform art. 296 CPP a trecut la întocmirea rechizitoriului. Astfel, raportînd situația de fapt la prevederile art. 295-296 Cod de procedură penală, procurorul nu putea să examineze cererea apărătorului și în cazul dat nu au fost admise careva încălcări a normelor procesului penal. Dacă, instanța de apel a considerat că era necesară examinarea cererii apărătorului, faptul că aceasta nu a fost soluționată, nu poate fi considerată ca o circumstanță care exclude sau condiționează tragerea la răspunderea penală a inculpatului, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a înainta cerințele date în instanța de judecată.

Totodată, acuzatorul de stat a invocat că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, deoarece Popa Ion a fost recunoscut în calitate de bănuit la 06.07.2007 și pus sub învinuire la 05.10.2007, adică în termenul de 3 luni, iar instanța de apel, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, care prevedea că, în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente, nu împiedică punerea persoanei sub învinuire pentru același fapt și în decizia sa instanța a constatat că, în sentință nu sunt indicate probe pertinente care ar indica la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, iar pe de altă parte indică că, pe parcursul judecării cauzei nu au fost constatate circumstanțele menționate în art.390 CPP sau

alte circumstanțe, care ar atrage după sine necesitatea adoptării sentinței de achitare.

10.1. Recurs ordinar a declarat și inculpatul Popa Ion, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2012, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și inculpatul Popa Ion, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

12. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2013, a fost admis apelul inculpatului Popa Ion, casată parțial sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 octombrie 2010 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal, în baza art. 329 alin. (2) lit.b) Cod penal, în privința lui *Popa Ion* a fost încetat în baza art. 46 alin.(4) Cod penal (red.1961) și art.391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

13. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că, instanța de fond analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a stabilit vinovăția inculpatului Popa Ion în baza art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal – *îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.*

La fel, a fost specificat că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea încriminată inculpatului se atribuie la infracțiuni grave.

În conformitate cu prevederile art.46 alin.(4) Cod penal (red.1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au trecut 10 ani de la comiterea unei infracțiuni grave.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal a reținut că, inculpatul a săvârșit infracțiunea încriminată la data de 30 august 2001, iar termenul

prescripției de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit.b) Cod penal, a expirat.

Astfel, Colegiul penal, conducându-se de prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal în privința lui Popa Ion în temeiul art. 46 alin. (4) Cod penal (red.1961), în legătură cu expirarea termenului de prescripție, adică a expirat termenul de tragere la răspundere penală.

14. În recursul ordinar declarat de inculpatul Popa Ion, fiind invocate temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărîrilor judecătorești cu achitarea sa, pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Recurentul a menționat faptul că:

- nu a comis nici o faptă contrară legislației;
- la dosar nu există nici o probă care ar confirma că Popa Ion a comis neglijența în serviciu;
- la pct. 11 al Regulamentului Registratorului Organului Cadastral Teritorial aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.1030 din 12.10.1998 este prevăzută o obligațiune a registratorului și anume că, în exercitarea atribuțiilor sale registratorul este obligat să verifice puterea juridică a documentelor ce confirmă drepturile prezentate pentru înregistrare. Astfel, a fost dovedit că registratorul Popa I. nu a stat indiferent și nu a procedat iresponsabil, dar a consultat specialiștii de la organul ierarhic superior, care i-au confirmat că are dreptul de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra unui bun imobil nefinisat după beneficiarul construcției. Registratorul Popa Ion nici nu putea să conștientizeze posibilitatea survenirii acestor urmări, și anume încasarea de la OCT Chișinău a sumei de bani „... în contul anulării înscrierii dreptului în Registrul bunurilor imobile ...” din simplul motiv că legislația în vigoare nici nu prevede o așa modalitate de apărare a drepturilor pretinsului proprietar.

Astfel, examinînd superficial probele prezentate de acuzare și nepronunțîndu-se asupra probelor și obiecțiilor invocate de apărare instanța de apel a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

15. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în baza materialelor din dosar și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul ordinar declarat, temeiuri pentru recurs art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală.

Conform pct.6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 8) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul Popa Ion invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui în comiterea neglijenței în serviciu.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Popa Ion în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit.b) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necăținđ la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția lui Popa I. pe deplin a fost dovedită prin: declarațiile martorilor Elițchih Albina, Șelin Victor și Zaplitrnăi Adrian (f.d.144-147, 151-152, vol.I, f.d. 49-53, vol.IV); informația ÎS "Cadastru" care confirmă că Popa I. a fost angajat în funcție de registrator la 08.06.1999 în baza ordinului nr.19 p din 07.06.1999 (f.d.234, vol.I); hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15.11.2006 în cauza civilă nr.3-2794/06, potrivit căreia au fost recunoscute ilegale acțiunile Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău privind înregistrarea la 30.08.2001 a bunului imobil ce aparținea SRL „Quadro Desing Plus”, Lit. V-V cu nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocelor, 1, mun. Chișinău cu înregistrare după SRL „BolMo”. În contul anulării înscrierii din Registrul bunurilor imobile și înregistrării imobilului Lit. V-V cu nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocelor, 1, mun. Chișinău după SRL „Quadro Desing Plus” s-a dispus încasarea despăgubirii materiale de la OCT Chișinău în beneficiul SRL „Quadro Desing Plus” în sumă de 8570000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, în total suma de 8575000 lei (f.d.190-199, vol.I). Hotărârea nominalizată a fost menținută prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15.11.2006 și deciziile Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 04.04.2007 și 26.12.2007, potrivit căreia au fost respinse, recursurile înaintate de ÎS „Cadastru” și Popa Ion în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Î.M. „Quadro Desing Plus” SRL împotriva OCT Chișinău, Registratorul Ion Popa, SRL „BolMO” și ZAL „Expo Business Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.203-208,210-213, vol.I), iar prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 28.05.2008 în dosarul nr. 3rh-97/08 a fost respins, ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Agenția Relații Funciare și Cadastru împotriva deciziei Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 04.04.2007.

Prin copia ordinului de plată nr.127 din 29.05.2008 se dovedește că Agenția Relații Cadastru a transferat pe contul Oficiului de Executare Rîșcani suma de 5664040,01 lei ce constituie plata conform titlului

executoriu nr. 3-2794/06 din 15.11.2006 beneficiar „Quadro Desing Plus” SRL (f.d.141, vol.I).

Astfel, instanța de apel corect a menționat că, instanța de fond în urma cercetării probelor, a stabilit că, registratorul de stat – Popa Ion, îndeplinind necorespunzător obligațiunile sale de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, contrar prevederilor din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998, pct.11 al Regulamentului Registratorului Organului Cadastral Teritorial adoptat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 1030 din 12 octombrie 1998, fără a solicita și studia toate documentele pentru ulterioara înregistrare a proprietății, inclusiv a deciziilor Consiliului municipal Chișinău prezentate, cât și a contractelor direct indicate în aceste decizii, a înregistrat dreptul de proprietate asupra Centrului Comercial și în special Lit. V-V, nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chișinău ce aparține ÎM „Quadro Desing Plus” SRL, după ÎM „BolMo” SRL.

La judecarea cauzei, instanța de apel corect a conchis că este nefondat argumentul inculpatului Popa Ion precum că vina acestuia nu a fost demonstrată fiindcă ÎM „Quadro Desing Plus” SRL la înregistrarea imobilului cu nr. cadastral 010020100415 din str. Ghiocilor, 1, mun. Chișinău nu a avut în proprietate acest bun imobil, deoarece, în acest sens există o hotărâre judecătorească irevocabilă prin care au fost recunoscute ilegale acțiunile OCT Chișinău la înregistrarea imobilului nominalizat în speță, iar pe lângă hotărârile judecătorești nominalizate, la baza condamnării inculpatului au fost puse și alte probe cum este – Decizia Primăriei mun. Chișinău din 16 octombrie 1999 cu privire la exercitarea funcțiilor de beneficiar a imobilului în litigiu a ÎM „BolMo”.

Astfel, conform pct.1 al Deciziei Primăriei din 16 octombrie 1999 expres se face trimitere la contractul general nr. 145-Q/154 din 14.07.1997 și a completărilor la contractul menționat din 14.05.1999. Din condițiile contractului din 14 iulie 1997 reiese, *că imobilul în litigiu nu putea fi înregistrat sau înstrăinat*, contract, care urma să fie examinat obligatoriu de către Registratorul Popa Ion până la înregistrarea imobilului. Prin urmare, circumstanțele nominalizate au fost constatate și de către instanțele civile, fiind emisă în acest sens o hotărâre irevocabilă.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a stabilit că infracțiunea a fost comisă de către inculpatul Popa Ion la 30 august 2001, astfel, conform prevederilor art.46 alin.(4) Cod penal (red.1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au trecut 10 ani de la comiterea unei infracțiuni grave.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că instanța și-a motivat soluția adoptată, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Popa Ion în baza art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal justă, precum și încetarea procesului penal, pe motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală drept una corectă și legală, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, ample analizate și just apreciate.

În asemenea condiții, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Popa Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 octombrie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Popa Ion Tudor*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Iurie Bejenaru